

Berättarkväll 9 mars

Kavalkad från gamla Hudiksvall

Bilder berättar.

Portalen vid invigningen av Ostkustbanan 1927.



Lennart Ersson hade valt ut sex ämnesområden att berätta om: Biograf- och filmhistoria, järnvägen, folkparken, marknaderna, gamla folkskolan och Östra Tullgatan.

Den första biografen i Hudiksvall öppnades 1907 vid Storgatan. På programmet stod mest journalfilmer av dålig kvalitet både tekniskt och innehållsmässigt. Längre ner på Storgatan öppnades en ny biograf som senare blev Röda kvarn och sedan revs i samband med att Domus-huset byggdes 1959. Skandiabio-

grafan på Trädgårdsgatan byggdes 1915 med virke från Hudiksvallsutställningen.

Fyra stora, oerhört viktiga järnvägsinvigningar var: 1860 Forsa – Hudiksvall, vilket var Europas (kanske världens) nordligaste järnväg. 1888 banan mellan Hudiksvall och Ljusdal. 1896 Norra Hälsinglands Järnväg (Bergsjöbanan). Ostkustbanan som invigdes 31 oktober 1927 av Gustaf V.

Gamla folkparken låg på Fredens Kulle. Man kunde t ex åka ångbåt



Ånglok vid Hudiksvalls station.

över Lillfjärden. Det hela brann ner 1956.

Marknaden är fortfarande Hälsinglands största publikevenemang. Förr fanns det även en vintermarknad.

Folkskolan höll till i Statts annex från 1858 till 1908. 1937 blev huset bibliotek och revs på 1980-talet. Märkligt nog klarade sig byggnaden när rådhuset brann, trots att brandsprutan mankerade.

Östra Tullgatan var en viktig affärsgata, och all trafik kom in här.

Yngve Aronsson inledde sin bildkavalkad med att berätta om flyktingarna som kom från Ingermanland och härbärgerades i Läroverkets gymnastiksal 1940.

Sedan övergick han till sitt huvudtema: Affärsmän i Hudiksvall och deras sommarhus.

Albert och Johanna Andersson hade en livsmedelsaffär på Skvalertorget och sommarhus i Idenor (var annars? reds anm). Familjen Norlén hade sommarhus på Notharet, som numera heter Dalarö. Andra viktiga personer var Anders Andersson Berg, som bedrev grosshandeln Berg & Hallgren och hade en ”liten stuga” i Skålbo, liksom Wennerstens på Borgholm i Skålbo, Wifstrands hade diversehandel på Västra Tullgatan och en dotter som hette Naima Wifstrand och sannolikt också ett sommarhus, men var det låg har referenten dessvärre missat. Slutligen nämnde Yngve familjen Östberg som hade Skölds El, och han slutade med att visa häftiga bilder av flykten av Skölds hus från Norra Kyrkogatan till Tunbyn, där det nu tronar så vackert.

Magdalena Forsberg



Flyktingar från Ingermanland i Läroverkets gymnastiksal.